

Uoverensstemmelserne begynde, idet jeg hidtil har staaet paa det Standpunkt, at man burde afvente det Tidspunkt, hvor Salg af Jord har fundet Sted, idet man saa kunde konstatere Værdistigningen og dens Størrelse. Det er muligt, at en saadan Ordning ogsaa har sine Mangler, intet her i Verden er jo fuldkomment, men da vi her staa overfor en ny Skat, som i Virkeligheden vil falde rent vilkaarligt og ramme i Flæng, forekommer det mig, at man ved et saadant Forsøg burde gaa frem med al mulig Forsigtighed.

Det Forslag, der foreslaa i Fjor sammen med Jernbaneloven, gik vistnok nærmest ud fra den Opfattelse, at almindelige Landbrugsejendomme ikke skulde være Genstand for Særbeskatning, selv om de ogsaa fik en forøget Værdi i Kraft af Jernbaneanlæg. Det forekommer mig, at det foreliggende Flertalsforslag indeholder, hvad jeg vil kalde, et Tilbageskridt fra Bestemmelserne i Fjor, idet det fremgaar baade af Lovforslagets Paragraffer og Flertallets Betænkning, at man virkelig nu tænker paa at beskattede almindelige Landbrugsejendomme i Kraft af den Prisstigning, de faa ved et Jernbaneanlæg. Det forekommer mig, at man for en saadan Værdistignings Vedkommende kunde nøjes med den Skat, man faar ind ifølge de nuværende Skattelove. Jeg nævnede i Fjor, eller i Forfjor var det maaske, at der forekom mig at være mindre Grund for en Skat nu, end der havde været i tidligere Tid. Thi efter at vi have faaet de udmærkede Skattelove af 15. Maj 1903, er det faktisk, at Landejendomme i Virkeligheden blive beskattede ogsaa af den Værdistigning, som de nu faa, og at Ejendommene i det hele blive beskattede for den Værdistigning, de faa i Kraft af Statsforanstaltninger, det være sig Jernbaneanlæg eller andre Foranstaltninger. Tidligere, da vi kun havde en ubevægelig Grundskat af Jorden, men ingen personlig Skat til Staten, fik Staten ved Skatterne ingen forøget Indtægt af den Formueforøgelse, som en Jordbesidder kunde faa ved Jernbaneanlæg eller anden Statsforanstaltning. Men nu, da vi have faaet en bevægelig Jordskat, Ejendomsskylden, og en personlig Skat, Formue- og Indkomstskatten, hvilken sidste endog paalignes paa ny hvert Aar, forekommer det mig, at man ikke længere kan paastaa, at Staten ikke ved de almindelige Skatter faar Andel i den Formueforøgelse, i den Værdiforøgelse, som en Jordbesidder kunde komme i Besiddelse

af i Kraft af et Jernbaneanlæg eller en anden Statsforanstaltning.

Med Hensyn til Enkeltheder i Forslaget skal jeg blot sige, at ud fra det Synspunkt betragtet, at en saadan Skat er retfærdig, indeholder Forslaget, som det foreligger i Aar, et Fremskridt fra i Fjor. I Fjor var Dobbeltsporet paa Fyn og Ombygningen af Vejle—Give Banen ladet ude af Betragtning. De ere tagne med i Aar, det er retfærdigt, naar man i det hele skal have en saadan Skat. Jeg tvivler nu paa, at man faar ret megen Skat ind paa disse Pladser. Thi paa disse Egne, hvor der i Forvejen er Jernbaner og den Begunstigelse, som dermed følger, tror jeg, at den forøgede Værdistigning eller Prisstigning, som Jorden kunde faa ved Dobbeltsporet eller Ombygningen af den anden Bane, forsvinder bag den alt givne Begunstigelse.

I Lovforslagets § 5 er der en Bestemmelse om at fradrage 3 Kr. Det er ud fra den Opfattelse, at man ikke vil medtage Bagateller. Det forekommer mig dog, at det faktisk er Bagateller, man regner med, thi det svarer til en Værdiforøgelse af 200 Kr. Dette Fradrag er for lille, og jeg vil paa dette Punkt være tilbøjelig til at slutte mig til Flertallets Forslag fra i Fjor, som, saa vidt jeg kan se, fastholdes af et Mindretal i Kommissionen, nemlig Bestemmelsen om, at der fradrages visse Procent i Værdistigningen. Det var oprindelig 10 pCt. og blev i Fjor sat op til 20 pCt. Mindretallet i Kommissionen, jeg tror 2 Medlemmer, foreslaar vist et Fradrag af 15 pCt.

I § 6 foreslaas Skattens Størrelse sat til $1\frac{1}{2}$ pCt., altsaa 15 Kr. af 1,000 Kr. aarlig. Denne Skat forekommer mig temmelig høj. Jeg er tilbøjelig til at foretrække Mindretallets Forslag her om en Afgift paa kun 1 pCt., da jeg, som sagt, mener, at man her, hvor det gælder om en vilkaarlig Skat, som vil ramme i Flæng, maa gaa forsigtigt frem.

Endelig ønsker jeg at gøre en Bemærkning til Lovforslagets § 14. I denne Paragraf hedder det: „Saafremt Jernbaneskylden for hvert enkelt Baneanlæg skulde indbringe et større Beløb end en Sum, svarende til Banens Anlægsudgift uden Tillæg af Rente, vil det ved Lov være nærmere at fastsætte, hvorledes der skal forholdes med det overskydende.“ Det fremgaar af Flertallets Betænkning, at det, som tilsigtes, er at faa en Afgift, som kan bidrage til Dækning af de Omkostninger, som have været forbundne med Jernbane-